

การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

PROMOTING THE STRENGTH OF THE DEVELOPMENT NETWORK OF THE PA SANG
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANISATION IN MAE CHAN DISTRICT, CHIANG
RAI PROVINCE

ประนอม ปวนคำ

Panom paunkum

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

thanit_loonlawan@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบทและปัจจัยการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 2) เพื่อศึกษากระบวนการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 3) เพื่อส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Document) และจากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า

1) บริบทและปัจจัยการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง มีการส่งเสริมและสนับสนุนระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ของประชาชนในตำบล การพัฒนาระบบเครือข่าย สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ชุมชน ตลอดจนการส่งเสริมจริยธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่น และรักษาประเพณีท้องถิ่นให้ยั่งยืน

2) กระบวนการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่ามีกระบวนการเตรียมความพร้อมดังนี้คือ 1) นโยบายด้านการเมือง การบริหาร

2) นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต 4) นโยบายด้านเศรษฐกิจ
และความเป็นอยู่ของประชาชน 5) นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

3) การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า การขอเปลี่ยนแปลงฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น
เทศบาลตำบลคือ แบบสำรวจความเห็นหรือรายงานการประชุมของประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นการแสดง
เจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนมักจะออกมาในหลายรูปแบบแต่
รูปแบบที่ถือได้ว่าอยู่กับสังคมไทยมานานคือเรื่องการประชุมประชาคมหมู่บ้านหรือตำบล

คำสำคัญ : การส่งเสริม; พลังเครือข่าย; องค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง

Abstract

The article has objectives to 1) study the context and development factors of the Pa Sang Subdistrict Administrative Organization, Mae Chan District, Chiang Rai Province, 2) study the process of upgrading from Pa Sang Subdistrict Administrative Organization, Pa Sang Subdistrict, Mae Chan District, Chiang Rai Province and 3) to promote the development network of Pa Sang Subdistrict Administrative Organization, Pa Sang Subdistrict, Mae Chan District, Chiang Rai Province. This is the qualitative research and tools to collect data were document and interviewing. The research result found that;

1) The context and development factors of the Pa Sang Subdistrict Administrative Organization, Mae Chan District, Chiang Rai Province, found that the organization continuously promoted and supported the education system both formal and informal education and promoted the learning of people in the subdistrict, development of community learning information network together with the promotion of ethics, culture and sustain the local tradition.

2) The process of upgrading from Pa Sang Subdistrict Administrative Organization, Pa Sang Subdistrict, Mae Chan District, Chiang Rai Province, found that the

preparation process was as follows; 1) political and administrative policy, 2) infrastructure policy, 3) social and quality of life policy, 4) economic and people's livelihood policy and 5) environment and natural resources policy. And

3) the promotion of the development network of Pa Sang Subdistrict Administrative Organization, Pa Sang Subdistrict, Mae Chan District, Chiang Rai Province, found that the request to change the status from a sub-district administrative organization to the sub-district municipality was the public opinion polls or minutes of meetings which was considered as the intention of the local people in which public participation usually comes in many forms, but the model that can be considered that has been with Thai society for a long time was the village or sub-district community meeting.

Key words: Promotion, Network Power, Pa Sang Subdistrict Administrative Organization.

บทนำ

“การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” ความพยายามในการเปลี่ยนแปลงฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเชื่อว่าการยกฐานะเป็นหนึ่งในกระบวนการปรับรูปแบบการปกครองท้องถิ่น แนวคิดสำนักสมัยใหม่นิยมโดยให้ความสำคัญกับรัฐในฐานะผู้ให้กำเนิดการปกครองท้องถิ่น ซึ่ง Anwar Shah and Sana Shah (2006) อธิบายความหมายของคำว่าบริหารจัดการท้องถิ่น (Local governance) โดยพยายามชี้ให้เห็นความแตกต่างกับคำว่า Local government ว่าเป็นเรื่องสถาบันการปกครองที่เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขตามกฎหมายของแต่ละประเทศ คณะกรรมการปฏิรูป (2554) เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นหน่วยบริหารจัดการตนเอง ขึ้นพื้นฐานขององค์กรปกครองท้องถิ่น และเป็นกลไกหลักในการสนับสนุน การบริหารจัดการตนเองของชุมชนและประชาชนในท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องเสริมหนุนความเข้มแข็งของเทศบาลและ อบต. ในฐานะหน่วยบริการที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เป็นลำดับแรก เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาการขาดความอิสระอย่างแท้จริงในการบริหารจัดการตนเอง เนื่องจากอำนาจรวมถึงทรัพยากรส่วนใหญ่ยังถูกคงไว้ที่ศูนย์กลาง ขณะที่การบริหารในระดับท้องถิ่นมักถูกควบคุมตรวจสอบอย่างเข้มงวดจากราชการส่วนกลางที่ไม่ได้รับรู้ปัญหาอย่างแท้จริง นอกจากนั้น

ความไม่ชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่บางส่วนระหว่างราชการบริหารส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นที่ยังคงทับซ้อนกันอยู่มาก ก็ทำให้ประสิทธิภาพ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2560 : 11)

ในส่วนของกลไกในการคัดเลือกผู้เข้ารับตำแหน่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ยังคงมองว่าไม่เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพเพียงพออันนำไปสู่คำถามเกี่ยวกับความโปร่งใส และความบริสุทธิ์ยุติธรรมในกระบวนการเข้าสู่อำนาจของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับต่างๆ รวมไปถึงเรื่องของการประพฤติผิดมิชอบและการทุจริตคอร์รัปชันในกระบวนการบริหาร เพื่อประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องของผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง ส่วนการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในเรื่องรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขนาดและขีดความสามารถทางด้านการคลังที่ไม่เท่ากันอาจ ทำได้โดย “การจัดตั้งกองทุนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานะทางการคลังดีต้องอุดหนุนเงินเข้ากองทุน แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานะทางการคลังที่ไม่ดีต้องขอรับการสนับสนุนจากกองทุน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีจำนวน และรูปแบบน้อยลง เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปัจจุบันของไทยมีจำนวนมาก และหลายรูปแบบจำนวน 7,853 แห่ง แยกเป็นเทศบาลและเมืองพัทยา 2,437 แห่ง องค์การบริหาร ส่วนตำบล 5,339 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง กรุงเทพมหานคร 1 แห่ง จากจำนวน 878 อำเภอ 76 จังหวัด การบริหารราชการแผ่นดินในการพัฒนาท้องถิ่น ได้มีการปรับปรุงรูปแบบ และโครงสร้างองค์การบริหารราชการท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่หลายรูปแบบ หากจะจัดลำดับตามศักยภาพในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามอำนาจหน้าที่แล้วก็อาจลำดับได้ตั้งแต่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กย่อมมีโอกาที่จะพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้ภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งท้องถิ่นรูปแบบของตน(ปกรณ์ ปรียากร, 2562 : 81)

การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎี (Theory) และการกระจายอำนาจ (Decemyealization) และอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง จะเห็นได้จากลักษณะของการปกครองท้องถิ่นที่เน้นการมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์กรหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเอง และที่สำคัญประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรหนึ่งที่ท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

ระดับตำบล ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นระดับล่างสุดที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดและครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่มีมาในประวัติศาสตร์การปกครองท้องถิ่นไทย โดยโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลจะเน้นผู้เป็นตัวแทนที่มาจากหมู่บ้านละ 2 คน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะเน้นผู้แทนที่มากหมู่บ้านละ 2 คน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ในช่วงแรกเป็นการคัดเลือกจากสมาชิก) ซึ่งต่อมาได้มีพระราชบัญญัติเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล อาจได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4.2 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ. 2537 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 111 หน้าที่ 11 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2526 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 หน้าที่ 16 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2546) และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 70 หน้าที่ 222 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2496) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 หน้าที่ 11 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2546)

จากระยะเวลา 12 ปี ที่ผ่านมาหลังจากมีการยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว ผู้ศึกษาพบว่าประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารในรูปแบบเทศบาล ทำให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชน ถึงแม้ว่าจะได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบและทำประชาคมตีเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ลงชื่อเพื่อขอยกฐานะแล้วก็ตาม แต่ผู้จัดทำเห็นว่าเป็นการนำเสนอข้อมูลด้านเดียว และประชาชนบางส่วนยังมีความรู้สึกลัวว่าหน่วยงานของรัฐเอาเปรียบด้วยระบบการเมือง เพราะข้อมูลที่ได้รับไม่ชัดเจนหรือครอบคลุม รวมถึงรูปแบบการเลือกตั้งสมาชิกเทศบาลที่แตกต่างจากรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีหมู่บ้านละ 2 คน สำหรับเทศบาลจะมีการแบ่งเขตเลือกตั้งเป็น 2 เขต สามารถเลือกได้เขตละ 6 คน ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางส่วนใหญ่จะเป็นตัวแทนจากหมู่บ้านใหญ่ ที่มีผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งจำนวนมาก จึงเห็นได้ว่าความล้มเหลวในการกระจายอำนาจได้เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการในด้านต่างๆ สมาชิกส่วนใหญ่มองถึงความต้องการของหมู่บ้านของตนเป็นหลัก โดยไม่มองภาพรวมของเขตที่ตนรับผิดชอบทำให้หมู่บ้านที่ไม่มีตัวแทนได้รับเงินงบประมาณจำนวนน้อยหรืออาจไม่ได้เลยในปีนั้นๆ(สนธยา พลศรี, 2561 : 41)

นอกจากนี้ยังพบว่าในกระบวนการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ยังมีปัญหาและอุปสรรคที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอีกหลายด้าน ซึ่งผู้ศึกษาจะขอวิเคราะห์เฉพาะปัญหาที่มีผลกระทบกับประชาชนโดยตรง ได้แก่ (1) ปัญหาและอุปสรรคด้านการเลือกตั้ง ในเรื่องจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลที่มีความแตกต่างกับจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (2) ปัญหาและอุปสรรคด้านการแบ่งแนวเขตซึ่งพบว่าพื้นที่บางส่วนทับซ้อน และบางส่วนเป็นช่องว่างระหว่างตำบล (3) ปัญหาและอุปสรรคด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งในครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543

เทศบาลตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2551 ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับภารกิจและการพัฒนาที่จะเกิดขึ้น เพราะสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการสาธารณสุข งานทะเบียนราษฎร รวมถึงงบประมาณที่จะได้รับเพิ่มมากขึ้น เพราะการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น เนื่องจากรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองมีไม่เพียงพอที่จะนำมาพัฒนาในด้านต่าง ได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องอาศัยงบประมาณเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมาโดยตลอด (สุนทรี โคมิน, 2561 : 71)

บทความวิจัยนี้นำเสนอเกี่ยวกับ กระบวนการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล และข้อคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาวิธีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทและปัจจัยการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษากระบวนการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

3. เพื่อส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

การทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ได้ทำการทบทวนวรรณกรรม ดังนี้คือ

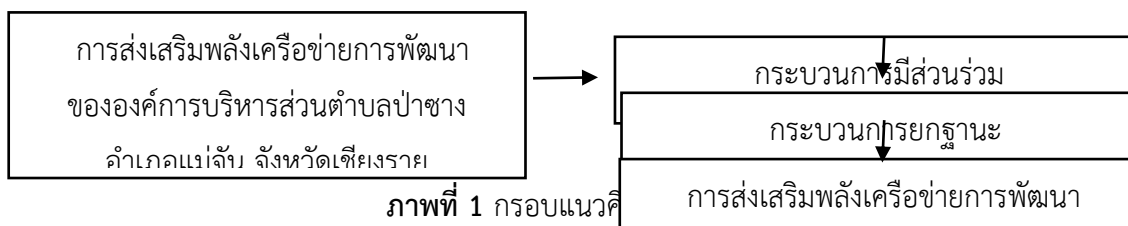
ชูวงศ์ ฉายะบุตร ได้นำเสนอเกี่ยวกับ แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ดังนี้คือการกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นหลักการอย่างหนึ่งของการจัดระเบียบ การปกครองประเทศ โดยหลักการสำคัญ คือ เป็นการโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลาง ไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเองโดยอิสระพอสมควร ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น องค์การบริหาร ส่วนตำบล (อบต.) ถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งตามแนวความคิด ของหลักการกระจายอำนาจ การปกครอง

วิจิตร ศรีสะอ้าน และคณะ ได้สรุปสาระสำคัญของการบริหารไว้ดังนี้ 1. การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป 2. ร่วมมือกันทำกิจกรรม 3. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน 4. โดยการใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม

โกวิทย์ พวงงาม ได้กล่าวถึง การยกฐานะสุขาภิบาลขึ้นเป็นเทศบาล ในอดีตการยกฐานะสุขาภิบาลขึ้นเป็นเทศบาลเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475โดยความตั้งใจหรือเจตนารมณ์ที่แท้จริงของรัฐบาลคณะราษฎรแล้วมีนโยบายที่ชัดเจนที่จะกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้เกิดการปกครองตนเองโดยความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 นั้นได้ระบุชัดเจนถึงเทศบาลใน 3 รูปแบบคือเทศบาลนครเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ซึ่งได้เริ่มต้นที่จะยกฐานะสุขาภิบาล35 แห่งที่มีอยู่แต่เดิมอันเป็นมรดกของลัทธิราชการที่5 ขึ้นเป็นเทศบาล

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎี โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษารวบรวมเอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

2) เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงเพื่อให้เห็นถึงรูปแบบและกระบวนการพัฒนางานวิจัย โดยสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key Informants) จากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อสรุปประเด็นการนำไปสู่การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

3) สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อระดมแนวคิด มุมมองที่มีผลต่อการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และนำไปสู่การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้ได้มาซึ่งการพัฒนาชุดความรู้กระบวนการยกฐานะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

3.1 ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ลงพื้นที่สำรวจข้อมูล

3.3 ประชุมสนทนากลุ่มย่อย

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากเอกสาร และ จากการประชุมกลุ่มย่อย

3.5 สรุปผลการวิจัย

3.6 นำเสนอผลการวิจัย

4) เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาข้อมูลสรุป

5) สรุปผลการวิจัยที่ได้คือ

ก. มีบริบทและปัจจัยการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ข. มีกระบวนการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ค. มีการส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

6) นำเสนอผลงานวิจัย ทั้งในระดับชาติ

ผลการวิจัย

บริบทและปัจจัยการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารตำบลป่าซาง ตั้งอยู่เลขที่ 201 หมู่ 1 ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีเนื้อที่ทั้งหมด จำนวน 42 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 15 หมู่บ้าน แบ่งเป็นพื้นที่ราบ 8 หมู่บ้าน พื้นที่บนภูเขา 7 หมู่บ้าน ประกอบไปด้วยดังนี้คือ หมู่ที่ 1 บ้านร่องดี หมู่ที่ 2 บ้านป่าซาง หมู่ที่ 3 บ้านป่าซาง หมู่ที่ 4 บ้านแม่สลองใน หมู่ที่ 5 บ้านปางปูเลย หมู่ที่ 6 บ้านป่าห้า หมู่ที่ 7 บ้านแม่คี่ หมู่ที่ 8 บ้านศรียางมูล หมู่ที่ 9 บ้านแม่คี่ หมู่ที่ 10 บ้านใหม่พัฒนาหมู่ที่ 11 บ้านหนองอ้อ หมู่ที่ 12 บ้านสันค้อ หมู่ที่ 13 บ้านป่าคู้ หมู่ที่ 14 บ้านแม่สลอง หมู่ที่ 15 บ้านป่าเมียง

กระบวนการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า การขอเปลี่ยนแปลงฐานะของอบต.เพื่อเป็นเทศบาลตำบลนั้นการประชาคมตำบลนั้นก็ทำในศูนย์กลางของตำบลโดยเชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมมากกว่า เพราะเมื่อพิจารณาสถานที่จัดประชุมประชาคมตำบลแล้วมีพื้นที่ไม่กว้างขวางมากนักซึ่งเป็นที่ประชุมสภาขององค์การบริหารส่วนตำบลย่อมหมายความว่า เป็นไปได้ยากที่จะให้ประชาชนจำนวนมากทั้ง

ตำบลเข้าร่วมประชุมซึ่งการประชุมประชาคมในความหมายที่ทานั้นน่าจะเป็นการเชิญผู้ใหญ่บ้าน
กำนัน ผู้ทรงคุณวุฒิในหมู่บ้าน รวมไปถึงตำแหน่งอื่น เช่น ตัวแทนประชาคมจากหมู่บ้านต่างๆ ในพื้นที่
เพื่อเข้าร่วมรับทราบแนวทางการดำเนินการเปลี่ยนแปลงฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบล

การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซา ตำบลป่าซา
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลป่าซา ส่งเสริมและ
สนับสนุนระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ของประชาชน
ในตำบลการพัฒนาาระบบเครือข่าย สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ชุมชน ตลอดจนการส่งเสริมจริยธรรม
วัฒนธรรมท้องถิ่น และรักษาประเพณีท้องถิ่นให้ยั่งยืน โดยมีแนวทางดังนี้ 1) สนับสนุนการศึกษาของ
นักเรียนในตำบลป่าซาทุกโรงเรียน รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่จะเกิดขึ้นในปี
2558 2) ส่งเสริมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่เด็กและเยาวชน 3) ให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ
ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเด็กนักเรียนที่ขาดแคลนให้ได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึง
4) ส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรมให้เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของตำบลป่าซา เช่น งานประเพณี
แห่เทียนเข้าพรรษา งานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีบุญบั้งไฟ ฯลฯ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งมีงานวิจัยที่สอดคล้องดังนี้คือ

วชิรวุฒิ อินทราภรณ์ ได้ศึกษาความก้าวหน้าของการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นโดยศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เฉพาะหน้าที่ที่ต้องทำพบว่าการ
ถ่ายโอนภารกิจยังไม่ประสบความสำเร็จภายใต้เงื่อนไขเวลาที่กำหนดไว้โดยอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควรจะ
เป็นอย่างมากและมีสาเหตุเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆดังนี้หน่วยงานผู้รับถ่ายโอนยังไม่มีความพร้อมทั้ง
ทางด้านบุคลากรทักษะประสบการณ์ในการปฏิบัติภารกิจ

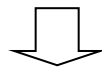
จรัส สุวรรณมาลา ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย
ซึ่งดำเนินการวิจัยโดยคณะนักวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆในส่วนภูมิภาค
โดยดำเนินการในช่วงปี 2546-2547 ซึ่งผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย
มีการริเริ่มพัฒนาวิธีการจัดบริการสาธารณะแบบให้มาโดยลำดับและเมื่อรัฐบาลเริ่มกระจายอำนาจ
ลงสู่ท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

วีระศักดิ์ เครือเทพ ได้ศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมสร้างสรรค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นการต่อยอดจากฐานข้อมูลงานวิจัยโครงการวิถีใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าการมอบหมายให้ท้องถิ่นดูแลการจัดการศึกษาจะช่วยเพิ่มความรับผิดชอบในการดำเนินงาน (Accountability)

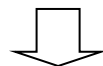
องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยมีดังนี้คือ

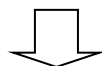
การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

มีชุดคู่มือ การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วน
ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

เกิดกระบวนการของวัด บ้าน โรงเรียน ชุมชน ราชการ
ช่วยในการส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วน
ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

มีต้นแบบของการส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

สรุป

จากการศึกษางานวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ได้ทราบถึง บริบทและปัจจัยการพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซางอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย และ ทำให้ทราบถึง กระบวนการยกฐานะจาก องค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ตลอดจนถึง ทำให้ได้ ทราบถึง การส่งเสริมพลังเครือข่ายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง ตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ก. ควรมีการวิจัย ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ ส่งผลต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ต่อไปอีก

ข. ควรมีการวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่ามีปัญหและปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วน ตำบลในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนใกล้เคียง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบองค์ความรู้เกี่ยวกับมีภาคีเครือข่ายที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน ช่วยใน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

References

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2560). *การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์.
- ปกรณ ปรียากร. (2559). *ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้ภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งท้องถิ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : บุญญาภาการพิมพ์ จำกัด.

รายงานสืบจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 1 เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับ แนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีครู
บาศรีวิชัยสู่อารยธรรมร่วมสมัย” “Buddhism and New Global Trends : The Footprint of Khruba Sriwichai Towards
Contemporary Civilization”

สุนทรี โคมิน. (2561). *การยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล*. พิมพ์ครั้งที่ 9.

กรุงเทพมหานคร : สามเจริญพานิช

สนธยา พลศรี. (2561). *การจัดสรรงบประมาณ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.